

Homer, Odyssee, Buch V

- 5.1 Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
5.2 ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
5.3 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
5.4 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
5.5 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
5.6 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
5.7 „Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
5.8 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
5.9 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
5.10 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
5.11 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
5.12 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
5.13 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
5.14 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
5.15 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
5.16 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
5.17 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
5.18 νῦν αὖ παιδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
5.19 οἴκαδε νισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
5.20 ἐς Πύλον ἠγαθήν ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα διαν."
5.21 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
5.22 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
5.23 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
5.24 ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτείσεται ἐλθῶν;
5.25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
5.26 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκηται,
5.27 μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετές ἀπονέωνται."
5.28 ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΰδα·
5.29 „Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
5.30 νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
5.31 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
5.32 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
5.33 ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
5.34 ἤματι εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
5.35 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
5.36 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
5.37 πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
5.38 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
5.39 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
5.40 εἷ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν.
5.41 ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
5.42 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
5.43 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης.
5.44 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
5.45 ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
5.46 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο.

5.47 εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
5.48 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
5.49 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης.

5.50 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἀλὸς ἀτρογέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμη·
τῷ ἵκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἐρμῆς.

55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἐνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμή

60 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
δαιομένων· ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῆ
ἰστὸν ἐποιομένη χρυσεῖη κερκὶδ' ὕφαινεν.
ὔλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

65 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἰρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλια, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερις ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι.

70 κρηναὶ δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθῶν
θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.

75 ἔνθα στάς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεῖφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἠλυθεν. οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, διὰ θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται

80 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
[πόντον ἐπ' ἀτρογέτον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].

85 Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, διὰ θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρῦσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·

"τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
αὐδα ὅ τι φρονέεις; τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,

90 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἔπειτα προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.]"

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·

αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεῖφόντης.

95 αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἔδωδῃ,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

"εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευαι γάρ.

Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·

100 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρον ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
ιέρα τε ῥέζουσι καὶ ἑξαίτους ἑκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.

105 φησὶ τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἦ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

110 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.

τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι

115 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἳ τε θεαῖσ' ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι

120 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τόφρα οἳ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
οἷσ' ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιομένη κατέπεφνε.

125 ὣς δ' ὀπότε Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
ῶ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.

130 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.

135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,

140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γε·

οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται."

145 τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
"οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μὴ πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη·"

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·
ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγάλητορα πότνια Νύμφη

150 ἦϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.
ἀλλ' ἦ τοι Νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη

155 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση·
ἦματα δ' ἄμ πέτρησι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
[δάκρουσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

160 "κάμμορε, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰῶν
φθινέτω ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῶ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.

165 αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὔρον ὀπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

170 οἳ μὲν φέρτεροὶ εἰσι νοῆσαι τε κρηναὶ τε."

ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"ἄλλο τι δὴ σὺ, θεά, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
ἦ με κέλεαι σχεδίη περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,

175 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
ὠκύποροι περώωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρω.
οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἀέκητι σέθεν σχεδῆς ἐπιβαίην,
εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι
μὴ τί μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·"

180 ὥς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, διὰ θεάων,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

"ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.

ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε

185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μὴ τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσομαι ἂν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειῶ τόσον ἴκοι·

190καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων."

ὥς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο διὰ θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.

ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·

195καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκάν.

200οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, διὰ θεάων·

"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

205αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι· σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.

εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἴσα
κῆδε' ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι

210σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.

οὐ μὲν θῆν κείνης γε χειρείων εὐχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὐ πῶς οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

215"πότνα θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περιφρῶν Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι
ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.

ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα

220οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.

εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσι ἐχὼν ταλαπενθεῖα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω."

225 ὥς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυσσε καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,

230αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτειν.
καὶ τότε Ὀδυσσεῖϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν·

δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,

235χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατήν, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
240αὔα πάλαι, περὶ κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, διὰ θεάων,
αὐτὰρ ὁ τὰ μνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
εἵκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
245ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψώ, διὰ θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,
γόμεφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονίησιν ἄρασεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνήρ
250φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδῶς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
ποίει· ἀτὰρ μακροῖσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἴστον ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
255πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δὲ μιν ῥίπεσσι διαμπερές οἰσυῖνησι,
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλήν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, διὰ θεάων,
ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
260ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεῖρυσεν εἰς ἄλα διαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
265ἐν δὲ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ, ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ' οὔρω πέτασ' ἰστία διὸς Ὀδυσσεύς.
270αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἦμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
Ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
275οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, διὰ θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἦματα ποντοπορευῶν,
ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
280γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.

τόν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἷσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
285κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

"ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἄμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσι ἐόντος·
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἴζυος, ἦ μιν ἰκάνει.

290ἄλλ' ἔτι μὲν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος."

ὥς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθουνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

295σὺν δ' εὐρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαῆς
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

"ὦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

300δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι

305παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.

ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἦματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

310Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐῳ θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι."

ὥς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίῃν ἐλέλιξε.

315τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίας αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἴστων ἔαξε
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα·
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.

τόν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
320αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
εἴματα γὰρ ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.

ὄψὲ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδου, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρουζεν.

ἄλλ' οὐδ' ὥς σχεδίας ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,

325ἄλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβειτ' αὐτῆς,
ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.

τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέησιν ἀκάνθας

ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται.

330 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μὲν τε νότος βορρῆ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτ' εὖρος ζεφύρω εἴξασκε διώκειν.

τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,

335 νῦν δ' ἄλως ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
[αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτῆ ἀνεδύσετο λίμνης,]
ἶξε δ' ἐπὶ σχεδῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

"κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

340 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει·
οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου

345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δέ, τόδε κρηδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἠπειροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον

350 πολλὸν ἀπ' ἠπειροῦ, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι."

ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρηδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίη εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμ' ἐκάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

355 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

"ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὐτε
ἀθανάτων, ὅ τέ με σχεδῆς ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἕκασ ὀφθαλμοῖσι
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

360 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον."

365 εἶος ὁ ταῦθ' ὠρμαινέει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,

370 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἴματα δ' ἐξάπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρηδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσας,

375 νηχέμεναι μεμαώς. ἶδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,

κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

"οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήης.
ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος."

380 ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἴκετο δ' εἰς Αἰγῆας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνήθῆναι ἅπαντας·

385 ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
εἷος ὁ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.

390 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦώς,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσιδε γαῖαν
ὄξυ μάλα προῖδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίωτος παίδεσσι φανήη

395 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπᾶσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.

400 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης· -
ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχνη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοί, οὐδ' ἐπιωγαί,

405 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε· -
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

"ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,

410 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἀλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρουχεν ῥόθιον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·

415 μή πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη
κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέη δὲ μοι ἔσσεται ὀρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ' ἔξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα

420 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων
ἐξ ἀλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

οἶδα γὰρ ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος."

εἶος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
425τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν.
ἔνθα κ' ἀπὸ ῥίνους δρύφθη, σὺν δ' ὅστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἶος μέγα κῦμα παρήλαθε.

430καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,
ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

435ῥίνοι ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμ' ἐκάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κύματος ἐξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι

440ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἶξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰσατο χῶρος ἄριστος,
λειῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·

445 "κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.

450ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι."

ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς. ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
χειρᾶς τε στιβαράς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ·

455ᾤδεε δὲ χροᾶ πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

460καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμόν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

465 "ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση
ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάση κεκαφηότα θυμόν·
αὖρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.

470εἰ δέ κεν ἐς κλειτὸν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοισ' ἐν πυκινόισι καταδράθω, εἴ με μεθείη
ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
δεῖδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι."

ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

475βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ. δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.

τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,

480οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεύς
δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἠλιθα πολλή,
ὅσσον τ' ἠὲ δὺω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι

485ὥρη χειμερῆ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

490σπέρμα πυρὸς σφάζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔοι,
ὥς Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπνέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.